

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/108/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321203958
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321203958.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. H., narodenú dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom: Krátka 1, Senec, maloleté dieťa rodičov - matky: W. X. H., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: H. T. XX, W., aktuálne bytom: W. XX, I. L. a otca: H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. XX, W., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, za konania o návrhu otca na zníženie výživného a vzájomnom návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08. júla 2021, č. k. 39P/134/2021-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08. júla 2021, č. k. 39P/134/2021-74, p
o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 08.07.2021, č.k. 39P/134/2021-74, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal, zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej X., upravenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.03.2019 č.k. 11P/155/2018-63, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2019. Týmto rozsudkom bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletej a bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletá zverila do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 280,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Súd styk otca s maloletou neupravil.

2. Otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia skutkovo odôvodnil tým, že návrhom, doručeným vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp.zn. 39P/117/2020 o návrhu otca na zníženie výživného a vzájomnom návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd znížil vyživovaciu povinnosť uloženú otcovi rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.03.2019 č.k. 11P/155/2018-63 zo sumy 280,- € mesačne na sumu 120,- € mesačne. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.07.2021 č.k. 39P/117/2020-577 vylúčil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp.zn. 9P/134/2021.

3. Otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že na súde prebieha konanie o úpravu vyživovacej povinnosť otca na maloletú vedené pod sp.zn. 39P/117/2020, v ktorej veci nebolo rozhodnuté. Otec podal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, nakoľko kvôli korona opatreniam stratil prácu. V tej dobe práve nastúpil ako radový technik gastro techniky späť do firmy GastroRex s.r.o., pretože sa vrátil z Belgicka, kde predtým krátko pracoval. Krátko na to sa všetky gastro prevádzky uzatvorili a otec tak prišiel o prácu. Otec si v októbri 2020 našiel prácu v Prahe. Otec si na leasing kúpil

auto, odsťahoval sa do Prahy, kde dosahoval brutto mzdu v spoločnosti OTIS a.s. 32.000,- Kč a boli mu poskytované v hodnote cca 1.500,- Kč stravné lístky (spolu cca 1.310,- €). V Prahe otcovi vznikol výdavok na nájomné za prenajatý byt 14.600,- Kč a 1.900,- Kč na zálohy za energie. Otec poukázal na to, že matka podala návrh na exekúciu na vymoženie dlžného výživného a exekútor otcovi zablokoval garáž a peniaze z doplnkového dôchodkového sporenia otca. Aktuálne otec pracuje ako hodinový manžel, keďže odišiel z firmy OTIS a.s. v marci 2021, pretože si našiel lepšie platenú prácu v IBG Česká republika s.r.o., nakoľko im s jeho invalidnou manželkou neostávalo po zaplatení všetkých výdavkov takmer nič. Z IBG s.r.o. otca ale po dva a pol týždňoch práce z hodiny na hodinu v skúšobnej dobe prepustili. Ako hodinový manžel sa otec riadi konkurenciou, ktorá má hodinovú sadzbu obvykle medzi 300,- Kč (cca 12,- €) až 450,- Kč (cca 18,- €) plus DPH za hodinu, plus dopravné po Prahu 250,- až 300,- Kč (10 až 12,- €), no nie je obvyklé získať viac ako dve, tri zákazky denne. Otec nemá finančné prostriedky ani majetok na výživné vo výške 280,- €, navyše mu uzavretím nového manželstva vznikla ďalšia výživovacia povinnosť. Otcova súčasná manželka v apríli 2021 dokončila postgraduálne štúdium.

4. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.03.2019 č.k. 11P/155/2018-63, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2019 bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletej a bolo schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva rodičov maloletá zverila do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 280,- eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva. Súd styk otca s maloletou neupravil.

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 39P/117/2020 mal súd prvej inštancie preukázané, že otec sa v konaní domáha zníženia výživného a matka sa domáha vzájomným návrhom zvýšenia výživného na sumu 320,- € mesačne. Dňa 24.06.2020 sa konalo pojednávanie, na ktorom bolo vykonané dokazovanie výsluchom otca, ktorý (o.i.) uviedol, že dňa 06.12.2019 uzavrel manželstvo sú súčasťou manželkou. V čase schválenia rodičovskej dohody otec pracoval v spoločnosti GastroRex, s.r.o. a dosahoval pravidelný čistý mesačný príjem cca 1.500,- € a tento pracovný pomer ukončil z vlastného rozhodnutia v 09/2019 a išiel pracovať do Belgicka, kde pracoval ako zamestnanec svojej spoločnosti NaturElektric s.r.o. do 12/2019, ktorá spoločnosť za vykonaného práce fakturovala 2.500,- € až 2.800,- € mesačne. Následne išiel otec pracovať opätovne do spoločnosti GastroRex, s.r.o. ako elektrotechnik, t.j. ako zamestnanec svojej spoločnosti za fakturovanú odmenu 2.200,- € mesačne v mesiacoch 01/2020 a 02/2020. Otec je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti NaturElektric s.r.o., ktorá zamestnávala aj otcovu súčasnú manželku na polovičný úväzok, podľa otca formálne od 10/2019 do 03/2020 za dohodnutú minimálnu mzdu, hoci prácu fakticky nevykonávala a bývala s otcom v Belgicku do 12/2019, pričom v Belgicku nemali náklady na bývanie, ktoré náklady uhrádzala spoločnosť, pre ktorú otcova spoločnosť vykonávala prácu. Otec uviedol, že v súčasnosti s manželkou bývajú od 10/20 v Prahe, v byte, v prenajatej garsónke za dohodnuté nájomné s energiami cca 600,- € mesačne. Od 10/2020 pracoval ako zamestnanec pre spoločnosť Otis a.s., kde dosahoval netto príjem 25.000,- Kč do 03/2021, kedy sa zamestnal v IBG s.r.o. ako samostatný technik za 33.000,- Kč brutto, kde pracoval dva týždne. Od 04/2020 sa nezamestnal, skúšal pracovať ako domáci majster. Otec bol aj samostatne zárobkovo činnou osobou do 03/2020. Otec vlastní na Slovensku garáž, ktorú prenajíma od 01/2021 za 70,- € mesačne. Otec je zdravý, nemá zvýšené výdavky so zdravotným stavom. Na predchádzajúcom pojednávaní otec uviedol, že má z dôvodu vymáhania dlžného výživného exekútorom zablokovaný účet, na ktorom má z dôchodkového sporenia nasporenú sumu cca 5.000,- € až 6.000,- €.

6. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1, § 360, § 366, Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že nevyhovelo návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by znížil výživné na maloleté dieťa, keď nemal preukázanú bezodkladnú potrebu úpravy pomerov. Otec podal návrh na zníženie výživného z dôvodu, že nie je schopný výživné na svoje maloleté dieťa hradiť. V priebehu konania doposiaľ vyšlo najavo, že otec je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti, ktorá spoločnosť je aktívna, otec túto spoločnosť nezrušil. Otec bol aj samostatne zárobkovo činnou osobou do 03/2020, ktoré podnikanie ukončil. Pokiaľ ide o pravidelný príjem otca z pracovného pomeru, doposiaľ vyšlo najavo, že otec sa sám dobrovoľne vzdal svojho príjmu. Navyše v konaní doposiaľ vyšlo najavo i to, že otec má úspory vo vyššej sume na svojom účte. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého

dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa, dôvodný nie je, keďže otec neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery v ním navrhovanom smere. Právoplatným rozsudkom bola otcovi uložená povinnosť platiť na maloleté dieťa výživné v sume 280,- € mesačne. Výrok súdneho rozhodnutia o výživnom je pre účastníkov a aj pre súd záväzný a vec nemôže byť v tomto rozsahu prejednávaná znova. Keďže sa však jedná o rozsudok odsudzujúci k plneniu v budúcnosti zročných splátok, je možné ho zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú pre výšku a ďalšie trvanie dávok rozhodujúce. Ak má teda rodič za to, že v jeho prípade nastali skutočnosti, ktoré z hľadiska hmotného práva môžu znamenať zníženie výživného na jeho maloleté dieťa, môže sa zmeny úpravy tohto právneho vzťahu domáhať, avšak len postupom zákonom predvídaným, teda zmenou tohto rozsudku v riadnom konaní vo veci samej. Otec na súd takýto návrh pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj podal. V tomto konaní súd na základe dokazovania bude skúmať, či došlo k zmene pomerov. Rozhodnutie o znížení výživného na maloleté dieťa je vážnym zásahom do jeho práv, a preto pre takéto rozhodnutie sa vyžaduje zistenie skutočného stavu, na základe ktorého môže byť bez akýchkoľvek pochybností konštatované, že rozhodnutie súdu sa opiera o zmenu pomerov na strane povinného rodiča, ktorých zmena preukázateľne umožňuje zníženie výšky jeho vyživovacej povinnosti aj na úkor záujmov oprávneného dieťaťa. Súd prvej inštancie mal taktiež za to, že v návrhu otca chýbalo osvedčenie záujmu maloletého dieťaťa na takejto úprave pomerov, znížení výživného, ktorý súd v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti má na zreteli ako najvyšší princíp, preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovet.

7. Voči tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec, ktorý v rámci svojho odvolania uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení zamietnutia neodkladného opatrenia uvádza vyslovené nepravdy a polopravdy vytrhnuté z kontextu, proti ktorým je nútený sa brániť, ako napríklad: „Doposiaľ vyšlo najavo, že otec sa sám dobrovoľne vzdal svojho príjmu”. Otec poukázal na to, že súdu prvej inštancie pri výsluchu už dvakrát povedal a popísal, že odišiel z firmy GastroRex s.r.o. v septembri 2019, teda vyše pol roka pred vypuknutím korona pandémie a to za inou, lepšie platenou prácou, príjmu sa teda v žiadnom prípade nevzdal. A keďže nemohol takú pandémiu predpokladať a nemohol predpokladať vládne reštrikcie, ktoré sa ho dotkli, nemohol sa predsa ani rozhodnúť inak. Samozrejme, že mať vedomosť, že príde pandémia a vládne reštrikcie, do Belgicka by neodišiel. Niekoľkokrát sa pred súdom zmienil, že do Belgicka odišiel za viacej platenou prácou, aby mu ostali peniaze na sporenie a výlety s maloletou, čo považuje aj za záujem dieťaťa, aby sa mohlo psychicky rozvíjať aj výletmi, maloletá totiž vyjadrila túžbu letieť na Island. Pred odchodom do Belgicka mu bolo povedané majiteľom firmy, s ktorou jeho firma v Belgicku spolupracovala, že zárobok môže dosiahnuť až cez 3.000,- € hrubého. Jednu takú faktúru za november 2019 vystavil na 3.246,85 € bez DPH, ďalšie boli nižšie aj kvôli Vianociam, no keby sa situácia neskomplikovala s formulárom A1 a koronavírusom, zárobok by som mal vysoký. Aj preto najskôr žiadal súd o úpravu výživného na 140,- €, keďže ešte mal nejaké úspory z Belgicka, ktoré sa časom minuli. Vo firme GastroRex bola jeho hodinová mzda 12,- € a gastrofistky, pri spolupráci s firmou IPES Services a.s. v Belgicku poberal 19,- € na hodinu, plus mal dopravu a ubytovanie zadarmo. Žiaľ nepracoval tam dostatočne dlhú dobu, aby si zvládol našetriť dosť peňazí. Na koronavírus sa nevyhovára a príjmu sa nevzdal. Nerozumie teda tomuto odôvodneniu, ako môže byť jeho snaha nájsť si lepšiu prácu v dobe ekonomickej stability dôvodom k zamietnutiu terajšieho neodkladného opatrenia na zníženie vyživovacej povinnosti, keďže sa situácia zmenila. Z jeho strany nikdy nevznikla snaha maloletú úmyselne nezaopatríť, skôr naopak. Práca bola na turnusy - 6 týždňov práce a 2 týždne voľno, preto aj žiadal o úpravu styku, aby mal garanciu, že maloletú za tie dva týždne vôbec uvidí. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že aj keby neodišiel z firmy GastroRex s. r. o. v septembri 2019, kam sa aj dočasne vrátil v januári 2020, keď čakal na výnimku s formulárom A1 pre jeho firmu, aby mohla pôsobiť v Belgicku (kam sa predpokladal vrátiť v marci) a znova začal v GastroRexe, pracovať za rovnaký plat ako predtým, bolo isté, že by mu aj tak časom vznikli výdavky na bývanie - hypotéka, alebo nájomné. Chata jeho rodičov o rozlohe 36 m², kde mohol bývať len z ich dobrej vôle, je cez 50 kilometrov ďaleko od Bratislavy a jej stav nie je dobrý. Bývanie na chate jeho rodičov bez nákladov za nájom, alebo hypotéky, aj tak

bolo len dočasné, bez ohľadu na celú korona krízu. Na ich chatu odišiel, aby mal prechodne kde bývať, keď sa rozvádzať s odporkyňou. Dôvod jeho odchodu od odporkyne a rozvodu s ňou bola jej opakovaná dlhoročná nevera a šikana, ktorú už nechcel tolerovať aj z dôvodu, že v tej dobe maloletej bolo už 12 rokov a bol presvedčený, že jeho odchod maloletej neublíži, skôr sa jej uľaví od hádok. Aj to súdu doložil; screenshot, kde odporkyňa popisala, že ho (podľa jej) slov musela podvádzať. Otec uviedol, že súd by taktiež mal vziať do úvahy, že v dobe, kedy mu bola vypočítaná vyživovacia povinnosť 280,- € žil sám, neplatil výdavky na bývanie, nemal žiadne ďalšie vyživovacie povinnosti a mal celkom dobre platenú prácu, v ktorej poberal 2.100,- € hrubého a gastrolístky. Od októbra 2020 mu vznikli aj výdavky na bývanie vo forme nájomného. Výdavky len za nájom a zálohy na energie sú aktuálne 17.300,- Kč (692,- €), zatiaľ čo jeho plat pri plnom úväzku vo firme Otis a. s. bol 32.000,- Kč hrubého (1.280,- €) plus gastrolístky vo výške 1.500,- Kč (60,- €) a manželkin dôchodok 300,- €, po novom roku 320,- €. Od nového roku má 70,- € mesačne navyše za garáž v nájme, čo sa dobrovoľne priznal (a nie, že „sa preukázalo“), aby sa s manželkou nedostávali do mínusového stavu na účtoch, čo súd vo svojom odôvodnení ignoruje a je zaujatý len faktom, že prenajíma garáž za 70,- € a nie už tým, že garáž je jeho jediný majetok (bez pozemku), ktorý už exekútor zablokoval, a že mu aj tak bude garáž exekúciou zabavená. Manželka pracuje ako externá redaktorka a jej zárobok je nepravidelný a nízky. Ďalšie spoločné mesačné výdavky okrem nájomného sú 74,97,- € úver, ktorý by mala splácať aj odporkyňa a nespláca, 54,- € pevný internet a mobilné tarify, 200,- € jedlo a potraviny, 40,- € všetky lieky a zdravotnícke pomôcky a dioptrické okuliare pre manželku, 24,- € hygienické pomôcky, 8,- € zákonná poisťka na auto, 26,- € jedlo a veterinárna starostlivosť pre mačku, 80,- € pravidelná obnova šatníka, 80,- € rezerva pre mimoriadne výdavky (oprava auta, parkovanie, náklady u doktora, diaľničná známka, žumpa atd.), 60,- € na veci spojené s užívaním domácnosti (pracie a mycie prostriedky atd.) a 40,- € iné (darčeky aj pre maloletú, knihy, papiernické potreby atd.). Dokopy s manželkou sú ich celkové mesačné výdavky cca 1.280,- €, čo je 640,- € na osobu. Odporkyňa tvrdí, že ju maloletá stojí cez 600,- € mesačne, čo sa mu zdá nepríjemné. Nie je mu jasné, ako môžu byť mesačné náklady na dieťa, ktoré nemá žiadne záujmové krúžky, takmer rovnako vysoké, ako náklady na jedného dospelého človeka aj s nákladmi na bývanie a na domáce zvieratá. Otec má za to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy výdavky, ktoré spoločne s manželkou majú, keďže bývajú v spoločnej domácnosti. Manželka je invalidný dôchodca, do marca 2021 bola študentka (je ročník narodenia 1994), čo doložil, a kvôli jej zdravotnému stavu musí byť naozaj veľmi opatrný, aby sa nedostal do situácie, že ju kvôli práci s veľkým množstvom ľudí ohrozí na živote kvôli nákaze koronavírusom, nevedel, čo robiť, nakoľko takú pandémiu zažíva prvýkrát v živote. Preto odpovedal len na práce vo svojom odbore servisného technika, kde sa nestretáva s veľkým množstvom ľudí, no žiaľ bol úspešný až v OTIS a.s. v Prahe, po pol roku nezamestnanosti. Domnieva sa, že toto jeho rozhodnutie o opatrnosti súd vníma ako priťažujúcu okolnosť a ďalší dôvod k zamietnutiu žiadosti o zníženie vyživovacej povinnosti. No žiaľ manželkin zdravotný stav nie je výhovorka, ale fakt, ktorý je možné dokázať lekáskymi správami, a aj preto manželka poberá invalidný dôchodok. Navyše manželka nikdy nebude schopná pracovať na plný úväzok (trpí na nedostatočné okysličenie tela, čo zvyšuje unaviteľnosť a celkové bolesti tela, a preto je koronavírus pre ňu nebezpečný), navyše si musí pravidelne kupovať lieky na podporu srdca, lieky na riedenie krvi, lieky na reflux, lieky na vazomotorickú nádchu a má aj iné tráviace problémy (napríklad je nutné kupovať bezlaktózové tovary), čo naozaj nie sú lacné veci. Vzhľadom na tieto skutočnosti je zjavné, že sa väčšina spoločných výdavkov platí z peňazí, čo zarobí on, a keďže ide o jeho manželku, má vyživovaciu povinnosť aj k nej. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že preukázal, že mal našetrené peniaze, ktoré mal použiť pre platenie výživného v plnej výške v dobe jeho nezamestnanosti a poklesu životnej úrovne. Súdu nie raz povedal, že tieto peniaze pochádzali z doplnkového dôchodkového sporenia (sporil si aj z príjmu z Belgicka), ktoré si šetрил, aby sa v dôchodku nedostal do stavu, že bude nútený požiadať svojich potomkov o výživné na jeho osobu, keďže nemá žiadny majetok a samotný dôchodok nebude stačiť na životné výdavky a nájom. Časť z tohto sporenia chcel použiť na vyplatenie úveru, ktorý si vzal v dobe manželstva s odporkyňou, a ktorý spláca len on, odporkyňa nijako neprispieva. Aj keď výživné má prednosť pred ostatným, znova pripomína, že úver si vzal už v roku 2015, teda štyri roky pred rozvodom s odporkyňou, aby započítal rodinu firmou, keďže sa o svoju rodinu finančne vždy poctivo staral a teraz tento úver musí splácať. Zvyšok tohto sporenia, čo činí len 3.000,- €, ktoré ani nepokryjú aktuálny celkový dlh na výživnom, nie ešte aj budúci, už mu aj tak bol zabavený exekútorom. Okrem tohto má ešte jedno životné poistenie a to vo výške len 900,- €. Nič iné nemá, čo aj súd potvrdil. Nevie, z čoho má platiť 280,- €. Otec uviedol, že súd sa vo svojom odôvodnení zmieňuje, že vlastní aktívnu firmu, no už sa vôbec nezaobrá faktom, že táto firma je v strate, čo považuje za podstatnú skutočnosť. Túto skutočnosť potvrdil daňovým priznaním a čo sa dá aj verejne overiť. Firma bola aktívna v minulosti, keď poskytovala kuriérne služby a dostala sa do straty, keď ho v rovnakom čase traja kuriéri okradli. Vtedy žiadal odporkyňa a ich spoločného

syna o pomoc s firmou, aby sa firma nedostala do straty, no ani jeden mu nepomohol. Odporkyňa sa nie raz vyjadrila o tejto firme, že je to celé veľký nezarábajúci nezmysel. V Belgicku túto firmu používal, aby nemusel zakladať živnosť kvôli práci, taktiež aj teraz v Prahe, keďže posledné tri mesiace pracuje ako hodinový manžel, čo súdu rovnako popísal. Navyše zrušenie s.r.o. firmy je časovo náročné. Všetky svoje príjmy a firemné príjmy súdu doložil a vysvetlil. Otec uviedol, že z rozsudku o výživnom do marca 2020 vždy platil výživné, vo výške súdom určenej, ani o cent menej, čo dokazuje, že pokiaľ peniaze mal, svoju povinnosť si riadne plnil a nikdy sa jej nesnažil vyhýbať. Poukázal aj na skutočnosť, že aj keď má zablokovaný účet exekútorom a žije v zahraničí, kde zarába peniaze v inej mene, vždy si hľadá spôsoby, ako včas doručiť výživné odporkyni aj keď tým zaťažuje iných ľudí. Otec uviedol, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy skutočnosť, že nie sú s manželkou fajčiari, alkoholicy, ani gamblery, teda nemíňajú peniaze za výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť na úkor výživného na maloletú, zatiaľ čo odporkyňa vždy bola veľmi silná fajčiarka, a tak vynakladá na cigarety viac ako 120,- € mesačne. Otec poukázal na skutočnosť, že pomery odporkyne a jej priateľa, s ktorým býva v luxusnej vile s bazénom, kde má maloletá aj svoju izbu s klimatizáciou a TV, sú vysoké. Súdu poskytol fotografie tohto domu. Súd neberie do úvahy fakt, že odporkyňa pracuje len na skrátenej úvazok za cca 1.800,- € čistého, aj keď by mohla pracovať na plný za viacej peňazí, neberie maloletú na dovolenky a výlety a nikdy maloletej nedovolila chodiť na akékoľvek krúžky a na šport, poberá pomerne vysoké prídavky na dieťa a uplatňuje daňový bonus na maloletú a aj tak vraj nemá dosť peňazí na svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej. Odporkyňa pritom nemá inú vyživovaciu povinnosť. Nie je mu ani známe, či vôbec maloletá dostáva nejaké vreckové. Otec uviedol, že od odchodu od odporkyne v roku 2018 do určenia vyživovacej povinnosti súdom v marci 2019 sám odporkyni na maloletú každý mesiac prispieval podľa svojich možností, čo bolo od 150,- € do 200,- €. Navyše vtedy kvôli pracovným zmenám odporkyne bol pravidelne s maloletou a to každý týždeň, minimálne dva dni nepretržite a každý druhý týždeň aj štyri dni nepretržite, niekedy aj viac. Pravidelne maloletú vozil do školy a zo školy z bydliska odporkyne. Nič také súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vo výške 280,- € nezohľadnil, že je maloletá takmer v striedavej starostlivosti, aj keď súd o tom informoval. Otec uviedol, že odporkyňa sa o jeho situáciu nikdy nezaujímal, aj vtedy, keď platil plných 280,- € si stále pýtala viacej peňazí, napríklad na tretie okuliare pre maloletú za jeden rok a peniazmi si časom začala aj podmieňovať jeho styk s maloletou, čo súdu taktiež doložil v screenshotoch, že maloletú môže vidieť keď dá najskôr 300,- €, potom už 320,- €, či viac. Teraz ani nie je oboznámený, kde má maloletá trvalé bydlisko. Svoju vyživovaciu povinnosť si pritom do straty príjmu plnil riadne a to aj vysoko nad jej rámec. Aj preto bol v podstate donútený si nájsť lepšiu prácu, keďže cez relatívne vysoký plat v GastroRexe mu neostávali peniaze a na Slovensku sa žiadna lepšia práca nenašla. Otec má za to, že jeho reálne výdavky na maloletú od odchodu od odporkyne vždy prevyšovali súdom určenú výšku vyživovacej povinnosti. Žiada súd, aby pri rozhodnutí zobral do úvahy aj tieto skutočnosti. Na základe vyše popísaného nerozumie, ako súd mohol dôjsť k záveru, že si svoju nezamestnanosť a zníženie životnej úrovne zapríčinil vedome a sám, odchodom za lepšou prácou takmer pol roka pred koronavírusom a vládnymi reštrikciami a nerozumie, prečo súd neberie ohľad na skutočnosť, že je ekonomická kríza spôsobená svetovou pandémiou, a že odporkyňa pracuje len na čiastočnom úvazok ako zdravotníčka v Rakúsku, zatiaľ čo on v GastroRexe, Belgicku aj OTISe pracoval na plný úvazok. Nechápe, ako súd mohol zamietnuť jeho návrh na neodkladné opatrenie, nakoľko výživné 280,- € je dokázateľne nad jeho majetkové možnosti, pomery a schopnosti a nemá z čoho doplatiť zvyšný dlh, nie to platiť 280,- € aj naďalej. Súdu od začiatku poskytol plnú súčinnosť, poskytol pravdivo všetky dôkazy a všetko už niekoľkokrát vysvetlil, aj písomne, aj verbálne - prečo odišiel do Belgicka, a že sa radšej vrátil, prečo nezobral akúkoľvek prácu v dobe jeho nezamestnanosti, keďže by mohol manželku nákazou ohroziť na živote, aj doložil všetky výplatné pásky a ostatné dôkazy a fakty, ich pravdivosť sa dá overiť. Vždy si svoju vyživovaciu povinnosť plnil, navyše maloletej aj kupoval darčeky a brával ju na dovolenky, teda platil aj nad rámec vyživovacej povinnosti a nikdy neprestal platiť aj keď ho ekonomická situácia donútila platiť menej. Taktiež súd od februára 2020 žiadal o úpravu styku, ktorú pod nátlakom všetkých strán stiahol, čo jasne poukazuje na skutočnosť, že o maloletú vždy javil a stále javí záujem, len mu vzhľadom na vek maloletej pripadá vhodné, aby aj ona javila záujem o neho a sama ho navštevovala. Nerozumie súdu, ako mohol po popísaní všetkých týchto faktov a po preštudovaní všetkých dôkazov, čo predložil, rozhodnúť tak, ako rozhodol. Nemá žiadne sporenie, ktoré by dokázalo pokryť aj dlh, alebo z ktorého by som mohol naďalej platiť celých 280,- € a jeho finančné možnosti neumožňujú si niečo ušetriť. Domnieva sa, že predsa nie je v záujme maloletej, aby sa zadlžil pôžičkou na jej výživné, ktorú by potom nemal z čoho splácať. Aj po zamietnutí tohto odvolania a zamietnutí žiadosti o zníženie vyživovacej povinnosti vo veci samotnej, ostane výsledok rovnaký, že bude musieť platiť menej, keďže naozaj nedisponuje peniazmi a majetkom v takej výške, aby mohol každý mesiac platiť 280,- € či viac, a dostane sa tak do pasce nekonečnej exekúcie, pri ktorej môže prísť aj o vodičský

preukaz. Na základe popísaných skutočností navrhol, vzhľadom na to, že zatiaľ nebolo rozhodnuté vo veci samotnej, pri prihladnutí ku všetkým dôkazom, aby súd vydal toto nové uznesenie: „Vyživovacia povinnosť vydaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.3.2019, 11P/155/2018-63 sa znižuje z 280 € na 120 € mesačne“.

8. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že z viacerých súdnych pojednávaní vo veci starostlivosti o maloletú vyplynulo, že navrhovateľ opakovanne súd zavádza a svoju finančnú situáciu neuvádza pravdivo. Postupným dokazovaním na každom pojednávaní je navrhovateľ nútený meniť svoje verzie. Navrhovateľ vo svojich písomných vyjadreniach súdu prvej inštancie opakovanne uviedol, že v októbri 2019 bol pre zlú finančnú situáciu pri zárobku viac ako 2.100,- € brutto nútený z Gastrorexu odísť do zahraničia, za lepšie platenou prácou. Súdu prvej inštancie vo svojich vyjadreniach opakovanne uviedol, že v Belgicku bol zamestnaný s príjmom 1.640,- €. Na pojednávaní dňa 13.4.2021 však povedal, že v Belgicku bol vyslaným zamestnancom svojej firmy s minimálnou mzdou! V roku 2019 bola minimálna mzda 520,- € pri plnom pracovnom úväzku, (zdroj: podnikajte.sk). Z tejto minimálnej mzdy dokázal navrhovateľ v Belgicku uhrádzať svoje, i v tom čase priateľkine náklady na život, stravu, cestovanie, leasing auta, splácať úver, niečo usporiť, ako uvádza vo vyjadrení pre exekučné konanie (počas nezamestnanosti po príchode z Belgicka žil z úspor), platiť plnú výšku výživného na maloletú a financovať náročné voľnočasové aktivity z Belgicka, ísť na vianočné trhy do Záhrebu, sobáš v Čechách v decembri, svadobnú cestu, wellness pobyt v Tatrách k narodeninám manželky a precestovať Benelux a iné. Manželka navrhovateľa opísala na svojom blogu anantiheroine finančne náročné voľnočasové aktivity, ktoré v rámci pobytu v Belgicku absolvovali. Všetky články má súd prvej inštancie ako aj dôkaz o tom, že autorkou blogu je navrhovateľova manželka. Z „minimálnej mzdy“ teda riadne platil výšku výživného stanovenú súdom, čo jasne preukazuje používanie firemných prostriedkov na súkromné účely a priamu previazanosť fyzickej osoby H. H. s jeho spoločnosťou. Takéto konanie je v rozpore s právnymi a daňovými predpismi SR a jedná sa o nekalé podnikateľské praktiky. Navyše pred súdom niekoľkokrát tvrdil, že si z práce v Belgicku ešte aj niečo ušetril. Toto tvrdenie podľa matky môže byť pravdou len v prípade, že jeho evidencia v účtovníctve nie je v súlade so skutočnosťou a zákonmi SR a to tak v položkách uplatňovaných nákladov, ako aj v položke príjmov. V druhej polovici marca 2020, keď sa pandémia Covid 19 rozpútala, okamžite podal návrh na zníženie výšky výživného a situáciu súvisiacu s pandemiou využil ako „objektívny dôvod“, pre ktorý prišiel o prácu v Belgicku, s cieľom znížiť výšku výživného, ktorú považuje už od jej určenia (03/19) za privysokú. Navrhovateľ súdu prvej inštancie opakovanne uvádzal, že z Belgicka odišiel pre pandémiu Covid, pretože Belgická vláda nekonala. Zo súdneho pojednávania rovnako vyplynulo, že už v mesiacoch január a február 2020, ešte pred vypuknutím pandémie fakturoval na Slovensku firme GastroRex - bývalý zamestnávateľ. Začiatkom mesiaca december 2019 sa o pandémii Covid nevedelo vôbec nič. Ani v mesiaci január a február 2020 nebola pandémiou poznačená ekonomika. Napriek tomu v týchto mesiacoch sa otec nezamestnal, ale jeho spoločnosť už fakturovala výkony na Slovensku spoločnosti GastroRex. Prečo nepracoval navrhovateľ začiatkom roku v Belgicku, a prečo odpracoval za mesiac december len zopár dní je otázka na navrhovateľa. Prvé prípady boli v Belgicku zaznamenané 6. marca 2020, v polovici marca celkový počet do 400 nakazených (zdroj: worldmeters). Dňa 23.3.2020 už podal navrhovateľ návrh na zníženie výživného a to v tom čase ešte nikto netušil, aká pandémia nás čaká a aké bude mať dopady. To aj napriek tomu, že v skutočnosti už koncom roku v Belgicku nepracoval a začiatkom roku fakturoval svoje výkony spoločnosti GastroRex. Opakovanne súdu neuviedol pravdu, tvrdil, že pre pandémiu musel opustiť prácu v Belgicku, ktorá začala byť vážna až začiatkom apríla s vrcholom v polovici apríla 2020. Navrhovateľ sa vzdal stabilného a nadštandardného príjmu na Slovensku. Zariskoval s prácou v zahraničí na 3 mesiace, kde sa podľa faktúr, ktoré súdu predložil, pravdepodobne porušil podmienky rámcovej zmluvy. Odpracoval v Belgicku október a november 2019, v decembri pár dní. Január a február 2020 už fakturuje GastroRexu. Zamestnaním sa za minimálnu mzdu a neplatením jeho spoločnosti Sociálnej poisťovni sa následne pripravil o možnosť požiadať o podporu v nezamestnanosti, či pandemický príspevok a zostal dobrovoľne bez príjmu, z dôvodu ochrany jeho súčasnej manželky. A to aj napriek skutočnosti, že mal možnosť podnikáť v rôznych oblastiach, kde by sa nemusel stretávať „kontaktné“ s ľuďmi. Navrhovateľova spoločnosť vlastní ešte z čias podnikania dodávkový automobil, ktorým vykonával kuriérske služby, o ktoré bol v čase pandémie extrémny dopyt a bola vysoko ohodnocovaná. Matka v rámci svojho vyjadrenia poukázala na to, že navrhovateľ v poslednom vyjadrení uvádza, že matka pracuje „iba“ na čiastočný úväzok. Súdu na požiadanie matka môže doložiť, že jej zamestnávateľ neumožňuje zvýšiť pracovný úväzok. O zvýšenie úväzku už opakovanne žiadala. V Rakúsku však nie je bežné v jej povolání dávať zamestnancom plný úväzok, z dôvodu fyzickej a psychickej náročnosti práce. Prácou na Slovensku na plný úväzok sestry s nadčasmi, prácou cez víkend

a nočnými službami by bol jej príjem oproti súčasnému príjmu polovičný. Matka uviedla, že pracuje v zahraničí za lepšie platové ohodnotenie a nie je jej záujmom žiadať od navrhovateľa nadštandard pre maloletú, ale polovicu reálnych a nevyhnutných nákladov na dieťa. To, že má matka v Rakúsku slušný plat, neznamená, že otec sa ako rodič môže zbaviť zodpovednosti. Navrhovateľ ďalej píše, že matka je silná fajčiarka. Matka uviedla, že toto tvrdenie je pravdou, avšak svoje rodičovské povinnosti si voči našej dcére plní, nekradne, neokráda štát na DPH, riadne platí dane. Jej aktívnym prístupom a pracovným nasadením sa snaží vytvoriť dcére a synovi lepšie životné podmienky. Navrhovateľ nekomunikuje so synom viac ako 2 roky. Dcérine nasporené peniaze z dôb manželstva použil vo svoj prospech, peniaze, ktoré dcére rodičia navrhovateľa poslali jej rovnako neodovzdal. Navrhovateľ vyčíslil jeho a manželkine nevyhnutné náklady na život na čiastku 1.280,- €, čo je 640,- € na jednu osobu. Navrhovateľovi sa náklady na jeho dospelujúcu dcéru ako píše: „zdajú neprimerané“. Jeho manželka nepracuje a tým pádom nemá náklady napríklad na cestovanie, obuv, ošatenie do práce a podobne. Rovnako obe majú intoleranciu laktózy, obe nosia okuliare. Maloletá navyše rastie a dospieva, takže obmena šatníka je nevyhnutná častejšie. Maloletá má mačku od roku 2016, takže tiež majú náklady na domáce zviera, ktoré súdu ani neuvádzala, pretože nie je povinnosť mať a živiť zviera, povinnosť je zabezpečiť výživu dieťaťa. Matka taktiež uviedla, že ich dcéra trpí závažným chronickým ochorením CRMO - chronická rekurentná multifokálna osteomyelitída. Od roku 2017 si prešla náročnou liečbou a hospitalizáciami. Zápalové ložiská postihujú ktorékoľvek miesto kostry. Toto ochorenie postihuje zápalovými ložiskami aj kožu, tráviaci systém, oči a kĺby. Maloletá je sledovaná : každé 3 mesiace v reumatologickej ambulancii, 1x ročne absolvuje celotelovú magnetickú rezonanciu v Nitre, 2x ročne detským očným lekárom, má veľmi silné dioptrie, je pravidelne sledovaná kožným lekárom, ochorenie sa prejavuje zápalovými ložiskami a šupinami vo vlasoch, hnisavým akné na tvári, dekolte a chrbte - okrem dlhodobej lokálnej terapie na predpis musí ako nutnosť absolvovať pravidelné kozmetické čistenie pleti, depilácie pre nadmerné ochlpenie. Pre nadmernú tvorbu zhrubnutej kože na celej ploche chodidiel a prstov na nohách absolvuje pravidelne medicínálnu pedikúru a podologické ošetrovanie chodidiel s následnou pravidelnou domácou starostlivosťou. Raz za dva - tri mesiace čelustným ortopédom, nosí špeciálne fólie namiesto strojčeka - zákl. ochorenie postihuje kosti, vedľajší účinok liečby je osteoporóza, preto je vyrovnanie zubov u dcéry realizované iným, zdĺhavým, postupom nehradeným zdravotnou poisťovňou. 2x ročne je nutná dentálna hygiena doporučená ortodontistom pre postih ďasien z toho jedna čiastočne hradená zdravotnou poisťovňou, pre oslabený kostný skelet nutná častejšia fluorizácia zubov, má intolerancia laktózy, matka zabezpečuje bezlaktózové potraviny. Vzhľadom na základné ochorenie, ktoré postihuje aj tráviaci systém je nutné zabezpečiť zdravú racionálnu stravu, s dôrazom na čerstvé ovocie a zeleninu, nutričnú hodnotu, zdravé tuky, stravu so zreteľom na obsah vitamínov, minerálov a hlavne na potraviny s vyšším obsahom vápnika. Pre postih skeletu, nesprávne držanie tela je sledovaná vo fyziorehabilitačnej ambulancii, pravidelne rehabilituje, absolvuje aj psychologické poradenstvo na odporúčenie súdu BAII. Doposiaľ matka ani raz neuviedla žiadne náklady na manikúru, ale to nebráni navrhovateľovi si vymýšľať a zavádzať súdy SR, že chodí s dcérou na manikúru. Matka má za to, že navrhovateľ sa vôbec nezaujíma o zdravotný stav maloletej, nemá tušenie, aký má maloletá aktuálny zdravotný stav. Naposledy s ňou bol v máji 2020, prestal ju aj telefonicky kontaktovať, vzhľadom na vek očakáva iniciatívu od maloletej. Keď ho dcéra kontaktuje, navrhovateľ spustí nenávistnú spfšku výčitiek, napríklad, že ho dcéra mala varovať pred exekútorom a keďže ho nevarovala, tak keď bude raz bez prostriedkov a starý môže on žiadať od nej a syna výživné na seba. Maloletá mala zákaz od reumatológa do 03/2021 vykonávať akýkoľvek šport, okrem plávania a bicyklovania. Bola oslobodená aj z telesnej výchovy pre postihnutie deviateho stavca chrbtice, pre riziko zborštenia stavca! Až po kontrolnom celotelovom MRI má v súčasnosti dovolené športovať, nesmie to byť kontaktný ani kolektívny šport, žiadne loptové hry, gymnastika či doskoky. Krúžky nenavštevovala pre pandemickú situáciu a lockdowny. Mala však online NJ, AJ a doučovania. Maloletá chcela ísť do tábora už minulý rok, ale pre jej zdravotný stav a pandemickú situáciu, matka od toho radšej upustila. Toto leto tábor absolvovala prvýkrát, keďže je už zaočkovaná a jej základné ochorenie je tohto času stabilizované. Keďže matku navrhovateľ zablokoval na všetkých komunikačných kanáloch, okrem emailovej komunikácie a s maloletou nie je v kontakte, naposledy máj 2020, tak samozrejme nemá ani vedomosť, ako s ňou matka trávi čas, a či chodia na výlety a dovolenky. Nehovoriac o tom, že spomínané obdobie bolo poznačené pandemickými opatreniami a lockdownami. Takže je pochopiteľné, že ak dodržiavali pandemické opatrenia, pretože neriskuje s dcériným zdravím, tak sa v období, ktoré navrhovateľ spomína logicky necestovalo a ani nerealizovali výlety. Navrhovateľ pokračuje, že nijako s ním náklady na maloletú matka nekonzultuje, doposiaľ nejavil záujem o niečo také, náklady na dieťa rieši cez súd, keďže sa otec opakovane vyjadril, že sa mu „zdajú“ privysoké. Matka má za to, že navrhovateľ opäť dobrovoľne odišiel z OTISU za lepšie hodnotenou prácou. Opäť riskoval a vymenil stabilné zamestnanie za neistotu s predpokladom vyššieho zárobku o cca 40,- € mesačne.

Bol prepustený po dvoch týždňoch. Následne sa začal živiť ako hodinový manžel, kde dokladá súdu rôzne hotovostné faktúry ako dôkaz o nízkom príjme. Z týchto doložených podkladov nie je zrejmé, či sú týmto zdokumentované všetky reálne príjmy. Matka uviedla, že navrhovateľ ďalej k tomuto konaniu doložil faktúry za prácu hodinového manžela, z ktorých po zrátaní vyplýva, že v mesiaci máj 2021 mal príjem vyšší ako 1.500,- €, čo spolu s príjmom jeho manželky, prenájmom za garáž je cca 1.900,- € za mesiac máj a pri ním deklarovanými nákladmi na život oboch manželov mal teda dostatok prostriedkov na zaplatenie výživného. Matka má za to, že spôsob akým navrhovateľova spoločnosť vykonáva svoju činnosť v zahraničí je v rozpore so zákonmi ČR a SR a je na zvážení súdu, či tieto aktivity ďalej prešetří. Zároveň uviedla, že je nútená vyjadriť názor na základe skúseností s navrhovateľom, že doložený príjem ako hodinového manžela nezohľadňuje realitu a tento je ďaleko vyšší, pretože takto „podnikal“ aj v minulosti, s čím matka rázne nesúhlasila. Zdôraznila, že otec sa pred súdom vyjadril tak, že sa odvolá voči akémukoľvek rozhodnutiu súdu nad 140,- € mesačne, a preto sa domnieva, že sa bude aj budúcnosti vyhýbať riadnemu plateniu výživného na maloletú a odíde do zahraničia, kde bude ťažké, ak nie nemožné preukázať jeho reálne príjmy, prípadne ho nájsť a uplatňovať si nárok na dlžné výživné. Matka zdôraznila, že otec klamlivo uvádza, že pokiaľ sa dalo, vždy poslal viac. Takto sa nestalo ani raz a od rozhodnutia súdu v čase rozvodu platil len súdom stanovené výživné a následne od marca 2020 začal platiť len 140,- €, a následne iba 100,- €. V súčasnosti je dlžná čiastka 3.160,- €. Navrhovateľ sa rozhorčuje nad jej „vyhrázaním“ o možnosti odňatia vodičského preukazu. V skutočnosti matka vo vyjadrení pre súd napísala, že vie o tejto možnosti, ale z dôvodu, aby neprišiel o zdroj príjmu, to tak nespravila. Rovnako počkala aj s podaním exekúcie do času, pokiaľ mu v novom zamestnaní skončí skúšobná lehota. Je si vedomá, že môže na navrhovateľa podať trestné oznámenie, aj toho, že mu hrozí nepodmienečný trest, vie však, že to by danú situáciu nijako nevyriešilo. Podľa matky navrhovateľ klamlivo vo svojom vyjadrení uvádza, že mu exekútor zablokoval garáž. Na túto možnosť ho exekútor listom upozornil, ale následne zistil, že navrhovateľ má dostatok finančných prostriedkov na svojom účte, tak mu zablokoval len ten. Exekučný titul na garáž neexistuje a ani nie je vyznačený v LV. K prenájmu garáže došlo v momente, keď sa ozval exekútor, navrhovateľ uzatvoril v tom čase zmluvu o prenájme, aby tak ochránil prípadný majetok, náradie, prístroje atď, ktoré sa v garáži nachádzajú. Takže opäť nie je pravdou, že navrhovateľ „dobrovoľne“ priznal tento príjem, ale vykonal tak až na základe krokov exekútora. Nie je jasné z doložených výpisov pre súd, na aký účet a akou formou je platený prenájom garáže. Navrhovateľ taktiež uviedol, že matka nespláca úver z čias manželstva. O tom, že navrhovateľ zobral v čase manželstva úver matka nevedela a ani by s ním nesúhlasila. Navrhovateľ však uvádza, že prostriedky z úveru použil na rozvoj firmy a nie teda v prospech rodiny. Domnieva sa, že tieto prostriedky použil na splatenie dlhu voči spoločnosti, pre ktorú vykonával kuriérske služby, v čase keď ho okradli ako uvádza traja kuriéri. Ak tieto prostriedky použil na tieto účely, nemôže matka byť nijako zodpovedná za tento jeho úver. Rovnako nemôže navrhovateľ nijako preukázať, že by matku vyzval na splácanie úveru z čias manželstva, o ktorom až do času pred rozvodovej mediácie nevedela. Matka v závere svojho vyjadrenia uviedla, že k ďalším bodom uvádzaných navrhovateľom sa už nebude opakovane vyjadrovať, vyvracať klamstvá navrhovateľa a zaťažovať tým súdy zbytočnosťami.

9. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny sa k odvolaniu otca nevyjadril.

10. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

11. Podľa § 65 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Podľa § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 67 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Podľa § 366 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. Podľa § 367 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

16. Podľa § 367 ods. 3 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

17. Podľa § 367 ods. 4 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.03.2019 č.k. 11P/155/2018-63, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2019 bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletej a bolo schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej sa na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva rodičov maloletá zverila do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 280,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva. Súd styk otca s maloletou neupravil. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 39P/117/2020 mal súd prvej inštancie preukázané, že otec sa v konaní vo veci samej domáha zníženia výživného zo sumy 280,- € na sumu 120,- € a matka sa domáha vzájomným návrhom zvýšenia výživného zo sumy 280,- € na sumu 320,- € mesačne. Predmetné konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené.

19. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že predpokladom pre jeho nariadenie je potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov. V danom prípade však v rámci návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia táto potreba bezodkladnosti úpravy pomerov absentuje, čo zhodne skonštatoval aj súd prvej inštancie. Inak povedané, otec v rámci svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uviedol dôvody, ktoré sa posudzujú pre splnenie podmienok na zníženie výživného vo veci samej, a nie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Inak povedané, skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia t.j. pokles príjmu, reálna nemožnosť dosahovať vyšší príjem, dôsledky pandémie a dopadu na príjem otca, musia byť prioritne posudzované výlučne v konaní vo veci samej a podrobené dokazovaniu. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je podmienka bezodkladnosti úpravy pomerov splnená iba v takom prípade, ak nastala nepredvídateľná skutočnosť vyžadujúca bezodkladnosť úpravy pomerov, napríklad také poškodenie zdravia povinného rodiča, v dôsledku ktorého stratil možnosť vykonávať akúkoľvek prácu, prípadne iné závažné skutočnosti. Tvrdenia otca uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozporované matkou v rámci jej vyjadrenia k odvolaniu je nutné podrobiť dokazovaniu vo veci samej a z nich ustáliť dôvodnosť, respektíve nedôvodnosť návrhu na zníženie výživného podaného zo strany otca. Na základe uvedeného odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie ustálil, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného zo strany otca, absentuje zdôvodnenie potreby bezodkladne zakročiť zo strany súdu. Nariadenie takéhoto druhu neodkladného opatrenia považuje odvolací súd za absolútne výnimočné. Povinný, u ktorého totiž od poslednej súdnej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, že platenie výživného v naposledy určenej výške do rozhodnutia o zmene výživného, by pre neho malo obzvlášť nepriaznivé následky (tieto skutočnosti je povinný preukázať), sa môže domáhať iba odkladu výkonu rozhodnutia podľa § 56 ods.1 zák. č. 233/2005 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Inak povedané, neodkladné opatrenie je inštitútom slúžiacim na dočasnú ochranu

práv oprávneného, ktorej sa nemožno domôcť inými prostriedkami, než uložením povinnosti druhému účastníkovi. Je teda vylúčené, aby sa ním upravovali faktické pomery približujúce sa k úprave práva účastníka, ktorý sa tejto ochrany domáha, a tak by sa „predbežne“ (bez vykonania dokazovania) zmenilo právoplatné rozhodnutie súdu. Odvolací súd tak v zhode so súdom prvej inštancie nezistil dôvody v danej veci, pre ktoré by bolo potrebné rozhodnúť neodkladným opatrením o znížení výživného. Na základe uvedeného odvolací uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

21. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).